

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

Et primo, vtrum delectatio sit passio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

V AEST. XXXI.

ratione ad naturam: & subordinatum finitudo, qui est natura: propter quod concupiscentia naturalis ipsum delectabilis satia tur. Rationalis autem concupiscentia delectabilis infatibilis est, ut patet in personis deditis uenerieis.

Circa responsione ad primum in eodem articulo aduerte, quod illa uerba litera, prout concupiscitur semel in actu, replicanda sunt super secundum membro, ita quod se fuit et quod concupisci ble prout concupiscitur semel in actu, est finitum: uel quia est finitum secundum rem, ita quia est finitum, secundum apprehensionem. Potest enim concupiscitur semel in actu tam finitum quia infinitum secundum rem, ut patet in concupiscente simul infinitam pecuniam. Apponit autem has duas conditiones, unitatis, & actus latitatis: quia plurimum concupiscentiarum nihil prohibet infinitum concupiscibile esse obiectum, & similiter concupitum in potentia potest infiniti rationem, sed semel & in actu concupitum non nisi finitum uel ut finitum est. Apposuit autem author uerba illa inter primum & secundum mebrum in litera, cum tamen uniuersitate membro praeserta clariorem effectum sensum praedictum, ut merita ipsius finiti secundum rationem discernere.

Finitum, quod secundum rem ex parte sui habet, quod semel in actu concupiscatur. Infinitum autem non ex parte sui, sed rationis apprehendens ut finitum habet, ut semel in actu concupiscatur.

A D SECUNDVM dicendum, quod ratio quadammodo est uirtutis infinitae, in quantum potest in infinitum aliud considerare, ut apparet in additione numerorum & linearum, unde infinitum aliquo modo sumptum, est proportionatum rationi. Nam uniuersale quod ratio apprehendit, est quadammodo infinitum, in quantum in potentia continet infinita singularia.

A D TERTIVM dicendum, quod ad hoc, quod aliquis delectetur, non requiritur quod omnia consequatur, quod concupiscit: sed in quolibet concupito, quod consequitur, delectatur.

ARTIC. I.

Q V AESTIO XXXI.

De delectatione secundum se, in octo articulos divisâ.

*Super quæ irg. f.
m. prima articulus
primum.*

DE INDE considerandum est de delectatione, & tristitia.

Circa delectationem uero cōsiderantur sunt quatuor. Primo, de ipsa delectatione secundum se. Secundo, de causis delectationis. Tertio, de effectibus eius. Quartu, de bonitate, & malitia ipsius.

CIRCA primum queruntur octo.

Primo, Vtrum delectatio sit passio.

Secundo, Vtrum sit in tempore.

Tertio, Vtrum differat a gaudio.

Quarto, Vtrum sit in appetitu intellectu.

Quinto, De comparatione delectationis superioris appetitus, ad delectationem inferioris.

Sexto, De comparatione delectationis sensituarum adiuuicē.

Septimo, Vtrum sit aliqua delectatio non naturalis.

Octauo, Vtrum delectatio possit esse contraria delectationi.

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum delectatio sit passio.

A D PRIMVM sic proceditur. Videatur, quod delectatio non sit passio. Dama n. in 2. li. distinguit operationem a passione, dicens, quod operatio est motus, qui est secundum naturam: passio uero est motus contra naturam: sed delectatio est operatio, ut Philosophus dicit ibidem. Et eadem est ratio de concupiscentia quarumcunque aliarum rerum.

A D PRIMVM ergo dicendum, quod omne quod concupiscitur, accipitur ut quoddam finitum, uel quia est finitum secundum rem, prout concupiscitur * semel in actu: uel quia est finitum, secundum quod cadit sub apprehensione. Non enim potest sub ratione infiniti apprehendi, quia infinitum est, cuius quantitatem accipientibus, semper est aliud extra sumere, ut dicitur in 3. Physic. *

A D SECUNDVM dicendum, quod ratio quadammodo est uiuitus infinitæ, in quantum potest in infinitum aliud considerare, ut apparet in additione numerorum & linearum, unde infinitum aliquo modo sumptum, est proportionatum rationi. Nam uniuersale quod ratio apprehendit, est quadammodo infinitum, in quantum in potentia continet infinita singularia.

A D TERTIVM dicendum, quod aliquis delectetur, non requiritur quod omnia consequatur, quod concupiscit: sed in quolibet concupito, quod consequitur, delectatur.

R E S P O N S U M dicendum, quod motus appetitus sensitui proprius passio nominatur, sicut supra dictum est. Affectionem autem quæcumque ex apprehensione sensitua procedens, est motus appetitus sensitui: hoc autem esse.

Super

*It. 22. &
3. 21. & uen.
11. 14. ad
11. 3. Rhei
medic. 10. in f.*

A esse est competere delectationi. Nam sicut Philosophus dicit in i. Rhetor.* Delectatio est quidam motus animae, & constitutio simul tota, & sensibilis in naturam existentem. Ad cuius intellectum confide random est, qd sicut contingit in rebus naturalibus aliqua consequi suas perfectiones naturales, ita hoc contingit in animalibus, & quamvis moueri ad perfectionem non sit totum simul, tamen consequi naturalem perfectionem, est totum simul. Hac autem est differentia inter animalia, & alias res naturales, qd aliae res naturales quando constituuntur in id, quod conuenit eis secundum naturam, hoc non sentiunt, sed animalia hoc sentiunt: & ex isto sensu causantur quidam motus animae in appetitu sensitivo, & iste motus est delectatio. Per hoc ergo quod dicitur delectatio est motus animae, ponitur in genere, per hoc autem quod dicitur, constitutio in existentem naturam, id est, in id quod existit in natura rei, ponitur causa delectationis scilicet praesentia connaturalis boni. Per hoc autem quod dicitur, simul tota, ostendit quod constitutio non debet accipi prout est in constitutu, sed prout est in constitutu esse, quasi in termino motus. Non nam delectatio est generatio, prout Plato posuit, sed magis constitutio factum est, ut dicitur in 7. Ethic. * Per hoc autem quod dicitur, sensibilis, exclauduntur perfectiones rerum insensibilium, in quibus non est delectatio. Sic ergo patet, quod cum delectatio sit motus in appetitu animali consequens apprehensionem sensus, delectatio est passio anime.

B **A**D PRIMVM ergo dicendum, quod operatio connaturalis non impedit, est perfectio secunda, ut habetur in 2. de Anima: & ideo quando constitutio res in propria operatione connaturali, & non impedit, sequitur delectatio, que constitutio in perfectum est, ut dictum est. ¶ Sic ergo cum dicitur delectatio est operatio, non est predicatione per existentiam, sed per causam. **C** **A**D SECUNDVM dicendum, quod in animali duplex motus considerati potest, unus secundum intentionem finis, qui pertinet ad appetitum, aliis secundum executionem, qui pertinet ad exteriorum operationem. Licet ergo in eo, quoniam cōsecutus est bonum, in quo delectatur, cōsuet motus executionis, quo tendit ad finem, non tamen cessat motus appetitus partis, que sicut prius desiderabat non habitu, ita postea delectatur in habitu. Licet enim delectatio sit quies quādam appetitus considerati presentia boni delectantis, quod appetitus satisfacit: tū adhuc remanet in mutatione appetitus ab appetibili, ratione cuius delectatio motus quidam est.

AD TERTIVM dicendum, quod quamvis nec passionis magis proprie conueniat passionibꝫ corruptiis, & in malum tendentibus, sicut sunt æritudines corporales, & tristitia & timor in anima: tñ ēt in bonū ordinantur aliquæ passiones, ut supra dictum est. * & secundum hoc delectatio dicitur passio.

ARTICVLVS I.I.

Vtrum delectatio sit in tempore.

AD SECUNDVM sic proceditur. Vnde quod delectatio sit in tempore. Delectatio enim est motus quidam, ut in i. Rhetor. Philosophus dicit: sed motus oī est in tempore. ergo delectatio est in tempore. ¶ 2 Præt. Diuturnum vel morosum dicitur aliquid secundum tempus, sed aliquæ delectationes dicuntur morosæ, ergo delectatio est in tempore. ¶ 3 Præt. Passiones animae sunt unius generis: sed aliquæ passiones aliae sunt in tempore, ergo & delectatio.

SED CONTRA est, quod Philosophus dicit in 10. Ethicorum. * Quod secundum nullum tempus accipiet quis delectationem.

RESPON. Dicendum, qd aliquid contingit esse in tempore dupliciter, uno modo secundum id: alio modo per aliud, & quasi per accidentem. Quia n. tenet numerus successuum, illa secundum sed cunctur esse in tempore, de quorum ratione est successio, vel aliquid ad successionem pertinens: sicut motus, quies, locutio, & alia huiusmodi: secundum aliud uero, & non per se cunctur esse in tempore illa, de quorum ratione non est aliqua successio, sed tamen alicui successivo subiaceat: sicut esse hominem, de sui ratione non habet successionem: nō n. est motus, sed terminus motus, vel mutationis, generationis ipsius: sed quia humanum est, subiaceat causis transmutabilibus, secundum hoc, hominem est, est in tempore. Sic igitur dicendum est, quod delectatio secundum se quidem non est in tempore. Sic est n. delectatio bono iam adepto quod est quasi terminus motus: sed si illud bonum adeptum transmutationi subiaceat, erit delectatio per accidentem in tempore: si autem sit omnino intransmutabile, delectatio non erit in tempore nec per se, nec per accidentem.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod sicut dicitur in 3. de Anima, Motus dupliciter dicitur. Vnde mō, qd est actus imperfecti, existentis in potentia, in quantum huiusmodi, & talis motus est successivus, & in tempore. Alius autem motus est actus perfecti, i. existentis in actu, sicut intelligere, sentire, & uelle, & huiusmodi, & etiam delectari: & huiusmodi motus non est successivus, nec per se in tempore.

AD SECUNDVM dicendum, qd delectatio dicitur morosa, vel diuturna, quod per accidentem est in tempore. **A**D TERTIVM dicendum, qd aliae passiones non habent pro objecto bonum adeptum, sicut delectatio: unde plus habent de ratione motus imperfecti, quam delectatio, & per consequens magis delectationi concordant non esse in tempore.

ARTICVLVS III.

Vtrum delectatio differat a gaudio.

AD TERTIVM sic procedit. Videtur, quod gaudium sit omnino idem quod delectatio. **P**as inf. q. 3. ar. 2. & q. 7. cor. 2. & q. 4. ar. 2. 3. co. & 5. di. 27. q. 1. ar. 2. ad 3. & 4. di. 49. q. 3. ar. 3. q. 1. ad 3.

¶ 2 Præt. Vnus motus non terminatur ad duos terminos: sed id est motus qui terminatur ad gaudium & delectationem, s. concupiscentia: ergo delectatio & gaudium sunt omnino idem.

¶ 3 Præt. Si gaudium est aliud a delectatione, uide quod pari ratione, & latitudo, & exultatio, & iucunditas significant aliquid aliud a delectatione, & sic erunt omnes diuerse passiones, quod uidetur esse falsum. non ergo gaudium differt a delectatione.

SED CONTRA est, quod in brutis animalibus non dicimus gaudium, sed in eis dicimus delectationem. non ergo est idem gaudium, & delectatio.

RESPON. Dicendum, qd gaudium, ut Averroës dicit in lib. suo de anima, est quādam species delectationis. Est enim considerandum, quod sicut sunt quādam cōcupiscentia naturales, quādam autem non naturales, sed consequuntur rationem, ut supra dictum est, ita est delectationum quādā sunt naturales, & quā-